

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Die 10. Augusti. In Festo S. Laurentii Martyris. Noli timere, cum
ambulaveris in igne, non combueris, &c. Quò à suis Christus abesse
putatur longiùs, hoc ipso propriùs ipsis adesse putandus est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

IN FESTO S. LAURENTII MARTYRIS.

Noli timere, cum ambulaveris in igne non combureris, & flamma non ardebit in te. Isa. 43.

Confitebor tibi Domine rex, & collaudabo te Deum Salvatorem meum, quia liberasti me à pressura flammæ qua circumdedit me, & in medio ignis non sum estuatus. Ecclesi. 31.

VERITAS PRACTICA.

Quò à suis Christus abesse putatur longius, hoc ipso propius ipsis adesse putandus est.

RATIO EST. Quia tum longius à suis Christus abesse putatur, cum illi graviora patiuntur sine nullo profus humano solatio.

Sed inde potius putandus est, tum illis adesse propius.

Ergo quò à suis Christus abesse putatur longius, hoc ipso propius ipsis adesse putandus est; quod certè est, & ad fidem magno solatio, & ad constantiam non minori adjumento.

I. PUNCTUM.

Serm. 30.
de Sanctis.

DE hoc Beatissimo Martyre sic apud S. Augustinus, *Tanta est eius martyrii gloria extitit, ut passione sua mundum illuminaverit univèrsam. Illuminavit mundum planè Laurentius eo lumine quo ipse accensus est; & flammis quas ipse persulit omnium Christianorum corda calefecit. Quod quidè verissimè dictum esse reperias, sive genus martyrii cõsideres, sive constantiam Martyris. Etenim quæ duæ res atrocitatem martyrii faciunt, violentia tormentorũ, & diuturnitas; hæc ambæ concurrunt in hoc S. Martyre. Quid enim violentius igne est? Et quid lentius lento igne, quo cruciari iustus est? Nec enim occisus est citò, inquit idem S. Augustinus, sed cruciatus est in igne. Diu vivere permixtus est, imò non diu vivere permixtus est, sed tardè mori compulsus est. Quod & particulatius explicans S. Leo. *Laceros artus, inquit, & multa verberum sectione confectis, subiecto præcipit igne torzari, ut per crastem ferream qua jam de serore continuo vim in solidaretur urandi, conversorum alterna mutatione**

Tract. 27.
in Ioan.

membrovum, foret cruciatus vehementior & poena productior.

Quanta verò fuerit eius constantia, vel ex hoc liquet, quod in mediis ipsis tormentis Tyrannũ iridere & provocare quodammodo videretur, *Assatum jam, inquit, est in una parte, versa corpus in aliam & manduca; ne quod aliquid de facultatibus Ecclesiæ quibus inhias, à me speres, jam enim illuc omnes in caelestes thesauros, manus pauperum deporia verunt. Hoc si tres illi, Pueri vel multi alij martyres dicerent qui in flammis illæ si ambulabant, non esset adeo mirum, sed in ipso acerbissimo poenarum sensu sic constanter loqui, certè admirandum.*

Et verò, cur non æquè ac illi, Laurentius à Deo liberatus & illæsus evasit? *O homo, tu quis es, qui respondeas Deo? Nonne de suis faciat & disponat Christus quod sibi liberum fuerit; ut tamen scias non minus ab eo protegi quos sinit pati, quàm quos tormentis liberat, revolve propositam veritatem, & discè quò à suis Christus abesse putatur longius; hoc ipso propius ipsis adesse putandus est. Cur enim putatur abesse longius nisi quia Martyr dum graviora quæq; sustinet, ipsum invocat nec tamen à cruciatur liberatur, aut ullo sensibili recreatur solatio? Sic David, sic ipse Christus dũ in cruce langueret, *Deus Deus meus, respice in me quare me dereliquisti, longè à salute mea, verba delictorum meorum. Deus meus clamabo per diem & non exaudies, & nocte, & non ad insipientiam mihi. Totus hic Psalmus satis longus quem inchoare auditus est de cruce Christus, & quem integrum secretò pronuntiasse multi affirmant, hic in quâ Psalmus nihil aliud resonat quàm gemitus & lamæ de illo defectu auxilij & solatij quo relaxantur poenæ & quod tum aberat cum poenæ crucis erant graviores. Sic S. ille Jobus in suo duriori confectu: *Clamo ad te, & non exaudis me, & non respicis me; mutatus es mihi in crudellem***

Rom. 9.

Ps. 21.
Matth. 27.

Iob. 30.

1. Cor. 1. **S**ic duritia manus tua advertere mihi. Sic interdum Apostoli & Apostolici quique viri: Non enim volumus ignorare vos fratres de tribulatione nostra quae facta est in Asia, quoniam supra modum gravati sumus, supra virtutem, ita ut taderet nos etiam vivere. O divina judicia! quae obscura quidem esse possunt, at nunquam injusta.

II. PUNCTUM.

SED inde potius putandus est Christus iam illi adesse propius.

Neque enim sic constanter possent pati, nisi eum illis adesset Christus cuius virtute roborantur ad constantiam. Et virtus Christi ac Martyris multo eminentius patet, quando sic intrepide & libenter homo aliqui infirmus diriora quaeque patitur, quam si per miraculum à patiendo liber evaderet. Etenim quod corpus humanum non urat ignis, Dei est quidem summa in ignem potentia, & ignis à Deo dependeatia, sed quod ignis urat hominem & usionem homo libenter pro Christo patitur Christi est potestas in hominem & hominis in Christum cultus & observantia, quae longè magis Deus honoratur & colitur quam quilibet creaturae infensatae obsequio.

Malach. 1. Magnū est nomen meum in gentibus, dicit Dominus exercituum. Longè plus est apud infideles ad cognoscendum Altissimum quod Deus habet in hominem Dominium, quādo hi suam Deo vitā se profundunt, quā si vitam ab eo factam testā semper haberent, Domine qui habes sanctam scientiam, manifeste tunc quia cum à morte possim liberari, duos corpora sustineo dolores: secundum animam vero propter inmortem tuam libenter hac patior. Et certe plus etiam debet esse apud fideles ad imitandum Sanctorum exemplum, quod passi sint in tormentis, quā si non omnino passi essent. Quorum insuente exitum conversationis, imitemur fidem. Plus denique ipsis Sanctis, ad gloriam & meritum, quod per ignem & aquam sic educi fuerint in refrigerium, quā si ab omnibus damnis incolumes salvi essent. Quoniam Deus tentavit eos, inquit Sapiens, & invenit illos dignos se: tanquam aurum in fornace probavit illos, & quasi holocausti hostiam accepit illos: & in tempore erit respectus illorum.

1. Mach. 6 **M**anifeste tunc quia cum à morte possim liberari, duos corpora sustineo dolores: secundum animam vero propter inmortem tuam libenter hac patior. Et certe plus etiam debet esse apud fideles ad imitandum Sanctorum exemplum, quod passi sint in tormentis, quā si non omnino passi essent. Quorum insuente exitum conversationis, imitemur fidem. Plus denique ipsis Sanctis, ad gloriam & meritum, quod per ignem & aquam sic educi fuerint in refrigerium, quā si ab omnibus damnis incolumes salvi essent. Quoniam Deus tentavit eos, inquit Sapiens, & invenit illos dignos se: tanquam aurum in fornace probavit illos, & quasi holocausti hostiam accepit illos: & in tempore erit respectus illorum.

Hebr. 13. **Q**ualis stimulus ad patientiam! ò quale probrum impatienti qui se negat posse levia quaedam tolerare, cum videat sibi similes tam dura pati! Respicit homines, & dicit, peccavi, & verò deliqui, & ut eram dignus, non recepi.

Ps. 65. **Q**ualis stimulus ad patientiam! ò quale probrum impatienti qui se negat posse levia quaedam tolerare, cum videat sibi similes tam dura pati! Respicit homines, & dicit, peccavi, & verò deliqui, & ut eram dignus, non recepi.

Sap. 3. **Q**ualis stimulus ad patientiam! ò quale probrum impatienti qui se negat posse levia quaedam tolerare, cum videat sibi similes tam dura pati! Respicit homines, & dicit, peccavi, & verò deliqui, & ut eram dignus, non recepi.

tur, quod quidquid patientur, nihil inde in animam inferitur damni, nihil inde deterentur à divino cultu, nihil à fide constanter retinenda, nihil à generosa fidelitate dimoventur, sed peccent immobiles; Torquentibus fortiores, & pulsantes ac laniantes ungulas, pulsata ac laniata membra vincant, ut ait S. Cyprianus Fierine posset ut sic vincerent, nisi Deus illis adesset? Quando verò sic illis adesset ut libentius velint cruciari quā cruciatibus eripi, & nunquam se beatiores putent quā cum apparent inferiores: nonne hoc est protectionis & auxilij genus tantò nobilius altero quod in solo servando corpore, praesentique vita consistit, quāto anima praestat corpori, caelum terrae, & aeterna felicitatis gloria caducitati temporis? Sic iustorum anima in manu Dei sunt, & non tanget illos tormentum mortu. VIS nolite ad horam viri Laurentij igne, ut aeternū gehenna non patiatur incendium?

Quod autem illi se aliquando conqueruntur desertos, non conquerentium illa vox est, ut de Christo Domino speciatim diximus, sed quaerentium aeternam eorum salutem à quibus cernebantur tanta pati, ut, nisi testati essent se verè pati, non fuissent estimati homines, nec in exemplum dati quorum fortitudine animi nostra conquereretur ignavia. Sic aperte Apostolus, antequam suas enarraret aeternas: Si ve tribulamur, inquit, pro vestra exhortatione & salute, qua operatur tolerantiam carundem passionum quas & vos patimur: ut spes vestra firma sit pro vobis: scientes quod sicut socij passionum estis, sic eritis & consolationu. Quidcirco patimur & profitemur nos pati ut sic erigamini ad patientiam; & spes illa vestri profectus inde consecuturi sic nos solatur & recreat, ut propterea libenter patiamur; nec dubito quin vos participes etiam futuri sitis illius nostrae consolationis, si socij poenae sitis.

O qualis stimulus ad patientiam! ò quale probrum impatienti qui se negat posse levia quaedam tolerare, cum videat sibi similes tam dura pati! Respicit homines, & dicit, peccavi, & verò deliqui, & ut eram dignus, non recepi.

III. PUNCTUM.

QUO igitur à suis Christus abesse putatur longius, hoc ipso propius ipsis adesse putandus est: Quia dum graviora cernuntur pati supplicia, tunc nonnulli putant abesse Christum, quia non eos à poenis liberat, sed falluntur, nam tunc illis propius adest, cum ita libenter & constanter pa-

Ddd 2 cius.

1.2. Ep. 6.

Sap. 3. S. Aug.

In Hebr. Sancta. Fer. 4.

2. Cor. 1.

Iob. 33.

niuntur, ut & ipsi gratias Deo agant quod se
nat potius in igne uri, quam in se ignem extin-
gui. *Assis gratias ago:* dicebat S. Laurentius:
gratias tibi ago Domine, quia januas tuas ingredi
merui.

Apoc. 1. 4.

Obserua hic primo diligenter, quomodo era-
ticulam igneam in qua jacebat & alia conjuncta
supplicia vocet januas cœli, quia videlicet cer-
tissimus inde est in cœlum introitus. Sic & de
cœlo dicitur: *Hic patientia sanctorum est, qui cu-
stodiunt mandata Dei, & fidem IESV.* Quasi
diceretur, hic in ipso introitu ad gradum beati-
tudinis unicuique statuendum, maximè consi-
deratur patientia quam in pœnis exercent.

2. Cor. 12.

Deinde verò etiam atque etiam illud observa
quàm insipienter oblatam fugias pœnam. Janua
cœli est & tu fugis! Semen divina est beattudi-
nis & tu pareis semini! Certitudo est aeternæ sa-
lutis, si quæ hic possit haberi, & tu mavis peric-
litari aut forte perire in periculo, quàm certum
& securum incedere! Respice ab hac infania, &
libenter gloriare in infirmitatibus & adversis
tuis, *Ut inhabitet in te virtus Christi.*

Cant. 2.

Quod ut præstes fidelius: observa tertio quod
ait S. Bernardus in hæc Cantorum verba, *Cœ-
lumba mea in foraminibus petra.* Nempe Chri-
stum velle non tantum ut confidamus in adver-
sis nos ab ipso videri & adjuvari, sed præterea ut
ipsum etiam videamus, ut mentis oculos in ip-
sum conjiciamus. *Vult videri, inquit, vult ben-
gnus Dixit de vultu milis vultum & oculos in sua*

*Serm. 61.
in Cant.*

sustolli vulnera, ut illius ex hoc animum erigat, &
exemplo sui reddat ad tolerandum fortiozem. E-
nim verò non sentiet sua iam illius vulnera intue-
bitur. Stat martyr irruens & triumphans toto
licet lacero corpore, & rimante latera ferro, non
modò fortiter sed & alacriter sacrum è carne sua
circumspicit ebullire errorem. *Ut ergo tunc anima
martyrii? Nempe in tuto, nempe in petra, nempe in
visceribus IESV, vulneribus nimirum patenti-
bus ad introeundum. Si in suis esset visceribus,
ferens ea ferrum profecto sentiret, dolorem non
ferret, succumberet, & negaret; nunc autem in pe-
tra habitans quid mirum si in modum petra du-
ruerit? Neque hoc facit stupor sed amor: submitti-
tur enim sensus non amittitur. Nec deest dolor, sed
superatur, sed contemnitur. Nonne si posses in-
tueri Christum ut sic posses dolorem vincere?
non evitatio pœnam sed culpam: non subtra-
hendo te à patiendi loco, sed retrahendo te ab
impatenti verbo & animo.*

Vide in I. parte, de Communi SS. Martyrum.
In 2. Ver. 4. Palchæ, Ubi hoc declaratur parado-
xum.

In infirmitate virtus. In impoten-
tia potentia.

Et in 4. parte, Fer. 2. Hebdom. 21. Fer. 3. Heb-
dom 22.

I N

ASSUMPTIONE
B. MARIE VIRGINIS.

*Die 15.
Augusti.*

Porro, unum est necessarium. *Asaria optimam partem elegit,
qua non auferetur ab ea. Luc. 10:*

VERITAS PRACTICA.

Quod unum est in Assumpta Virgine gloriosius,
hoc est assumptum ex illo uno necessario
de quo Christus.

RATIO EST, Quia quod unum est in Assum-
pta Virgine gloriosius, est illa cœlestis gloria &
singularis beatitudo, ad quam evelta est supra
omnem creaturam.

Sed ex illo uno nec sarris de quo Christus, assumptus
est illa cœlestis gloria, & singularis beatitudo ad
quam evelta est beata Virgo supra omnem crea-
turam.

Ergo quod unum est in Assumpta Virgine gloriosius
hoc est Assumptum ex illo uno necessario, de quo
Christus. Quia cerè veritas manifestè demon-
strabit quanti sit meriti & momenti revo:are
ad præxim illud unum necessarium, sicut Beata
Virgo revo:avit, unum sibi tantum miri &
glo-